

Suckken

Nr 3, 2013

För, av och om Unga Katoliker

Sucken

Sucken är en medlemstidskrift för Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Alla registrerade medlemmar över 13 år får Sucken fyra ggr/år.

Suckens material produceras främst av unga katoliker för unga katoliker. Sucken bör inte ses som den Katolska Kyrkans officiella trycksak.

Kontakt: Tidningarna@suk.se

Redaktör och layout:

Jenny Jansson
Dominique Ostrowski

Skribenter:

Nasif Kasarji
Morgan Elworth
Dominique Ostrowski

Omslag: VUD

ISSN 0346-1998

Ansvarig utgivare: Nasif Kasarji

Tryck: ExaktaPrinting, Malmö

SUK

Johannes paulus II's
pastoralcentrum, SUK
Box 103 14 Stockholm

Besöksadress:

Brunnsgränd 4
111 30 Stockholm

Tel: 08-641 78 15

Fax: 08-5560 17 74

www.suk.se

I DETTA NUMMER

Världsungdomsdagarna i Rio de Janeiro	4-11
Se döden i vitögat	12-13
Våga stå för din tro	14-15
sex stora frågor	16-17
Döda för sin tro i världen	18-19
Gud är kärlek	20-21
Fråga prästen	22
Detta händer i Sverige	23

God has a reason for allowing things to happen...
We may never understand His wisdom
but we simply have to trust His will

JMJ

Rio 2013

VÄRLDSUNGDOMSDAGARNA
RIO 2013

"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar."
Matt 28:19

Världsungdomssdagarna i Rio de Janeiro

Vilken resa! Helt underbar och oförglömlig.

Vi har varit med om så mycket, brasilianarnas kärlek och omsorg, nya vänskapskretsar, mäktiga mässor, en känslös sakramental tillbedjan, en äkta brasiliansk fest, demonstrationer, övernattning under bar himmel, Påven och så mycket mer.

Det som tog mest på våra krafter var demonstrationen som ägde rum precis utanför vår tilldelade kyrka. Det började med att vi kom till kyrkan och fick veta att systemet där informationen om vart vi skulle bo, var ur funktion, så vi skulle få fritid i några timmar.

Utanför kyrkan, på ett torg, så var det en grupp demonstranter, som växte allt mer och mer för varje timma som gick. Vi visste inte direkt vad dem demonstrerade emot, men vi hade ju hört rykten innan vi åkte ner till Brasilien om vad det var dem demonstrerade emot. Det var att staten hade lagt ner så mycket pengar på Världsungdomssdagarna, VM och OS. Demonstranterna tyckte att pengarna skulle läggas på de fattiga istället, såsom skola, sjukvård och ålderdomshem.

Det blev allt mörkare ute och snart var hela torget fullt med människor och dem var ganska aggressiva. Vår grupp var tvungen att gå tillbaka till kyrkans bakgård, där dem låste in oss i säkerhet. Vi fick inte lämna kyrkan alls och volontärerna stängde igen alla galler och dörrar till området. Det var blandade känslor på kyrkans bakgård, vissa var trötta, andra var rädda, vissa sjöng och hade roligt, andra var helt likgiltiga. Tiden gick och klockan närmade sig nio på kvällen, och systemet var fortfarande inte igång, och vi var fortfarande inlåsta. Det var krig på torget. Polisen slogs med demonstranterna och dem sköt tårgas.

Det var riktigt oroligt.

Det var då, vi fick veta att en av våra deltagare från Sverige saknades. Han fanns inte inom kyrkans område, han kunde inte nås på sin telefon, ingen visste vart han var. Panik utlöstes inom vår grupp och alla var så oroliga. Vart var han? Mår han bra? Har han hamnat mitt i demonstranterna? Kan han ta sig till kyrkan i säkerhet? Vi pratade med volontärerna, men vi fick inte lämna området för att gå och leta efter honom. När vi stod och diskuterade med dem så ser vi hur Bashar kommer in i kyrkans område. Vi visste inte om vi var arga eller glada att se honom. Vi var såklart glada att han var i säkerhet och att han mädde bra, men vi var även väldigt arga för att han lämnat området helt själv, utan någon som sällskap. Vad som helst hade kunnat hända, speciellt denna kväll då demonstranterna ville visa sig.

Gud var med honom.

Du kan läsa mer om hans upplevelse lite längre fram i tidningen.

1:A VECKAN

14/7

Söndagen den 14/7 anlände Jenny och Dominique till församlingen i Itaborai. Itaborai är en liten arbetarstad som är belägen i Niterois län, med en massa underbara invånare. Det var här vi bodde under Missionary Week, alla blev tilldelade familjer som tillhörde församlingen. Första dagen vart Jenny och Dominique bjuden hem till Gabriel, organisatören i församlingen, på lunch tillsammans med kyrkohedern.

15/7

Idag landade första och andra gruppen i Rio. Församlingen hade ordnat transporter som kom och hämtade dem på flygplatsen och förde dem till Itaborai. Brazilianarna hade ordnat en liten välkomstfest med tilltugg där alla familjer stod och väntade. Många kom i kontakt med sina familjer nästan direkt och det var så härligt att se när alla kramades och leendena på allas läppar. Kvällen avslutades och alla åkte hem till sina familjer.

16/7

De två sista grupperna anlände till församlingen och dagen spenderades med i kyrkan. Vi fick höra prästkandidatens tal om hur dem längtat efter att ta emot oss och att dem är så glada att dem just fått oss som pilgrimer. Vi fick även lära oss att dansa och sjunga på portugisiska, och alla fick dessutom berätta om sig själva inför gruppen. Vi blev sedan indelade i små grupper där man diskuterade kulturerna och kyrkan i både Brasilien och Sverige. Mot kvällen åkte alla hem med sina värdfamiljer.

17/7

Idag var det en jättevarm och fin dag, och på schemat idag stod det vandring! Vi skulle vandra till en församling lite längre bort. När vi kom fram hade ett jätte stort tält rests och där hölls information och ett välkomsttal. Här fick vi också lära oss typisk brasiliansk dans och sjunga sånger. Efter lunchen var det dansuppvisning, där dem dansade Capoeira, som är en afrobrasiliansk kulturtradition och kampkonst. Vi fick även medverka och lära oss dansen. Därefter hade alla värdfamiljer ordnat en riktigt brasiliansk fest där vi fick sminka oss och klä ut oss!

18/7

Dagen tillbringades i en kyrka några mil från Itaborai. Många pilgrimer från olika delar av världen, bl.a. Irak och Paraguay, samlades i stadens kyrka. Här var det en massa evenemang och vi hade en sakramental tillbedjan. Vi fick också läsa förböner på våra språk, så en efter en fick upp på scenen och bad. Efter lunchen hade vi en mässa med biskopen! Hela kyrkan var så full att många inte fick plats utan fick stå utanför. På kvällen spelade vi fotboll mot några brasilianare. Vi vann så klart!

19/7

Idag åkte vi till Rio Bonito och tillbringade dagen i ytterligare en kyrka. När det var lunch fick vi testa på hur det är att promenera en längre sträcka, som prov inför Guaratiba, då vi ska promenera 13 km. Denna sträcka var på 3 km, inte ens i närheten av 13 km, men en bra bit. Alla pilgrimer följde efter en stor lastbil, på lastbilen stod det några och sjöng och peppade oss för promenaden. När vi var framme på lunchstället så åt vi och det delades ut färgglada band till oss pilgrimer. Dessa band var tänkt till att dela in oss i grupper, färgvis. Grupperna togs till olika stationer i staden, vissa fick besöka ålderdomshem, barnhem och hem för handikappade, och andra fick besöka föredetta knarkare och dagis. Denna dag var jättegivande och vi fick upp våra ögon för hur olika länder hanterar sitt samhälle!

20/7

Familjerna hade ordnat ett poolparty! Vi badade och grillade hela dagen!
Vi spelade också fotboll och volleyboll. Dagen var så underbar!

21/7

På söndagen åkte Jenny och Dominique till Rio de Janeiro för att hämta VUD-väskorna.
Resten av gruppen åkte på avslutningsfest! Orkester och militärparader fanns på plats. Och mot kvällen sköts det fyrverkerier för att fira! Vi avslutade även dagen med att vara med våra familjer. För att nästa dag var det dags att åka på nya äventyr!

2:A VECKAN

22/7

RIO DE JANEIRO! Idag var det dags att åka till Rio för Världsungdomssdagarna! När vi kom fram var vårt boende inte klart och vi fick tillbringa dagen i vår tilldelade kyrka. Kvällen var lite problematisk då några fick för sig att demonstrera utanför vår kyrka. Kravallerna var så starka att vi inte fick lov att lämna kyrkans område. När allt hade lugnat ner sig fick killarna i gruppen gå till sin tilldelade bostad, en gymnasal, medan tjejerna fick bosätta sig i kyrkans lokal då deras familjer inte kunde hämta dem för att det var alldeles för sent.

23/7

På morgonen kom tjejernas värdfamiljer och hämtade dem. Vi hann bekanta oss med familjerna en stund, innan första evenemanget på Copacabana skulle äga rum. Det var musikuppträdanden och mässa med ärkebiskopen av Rio.

24/7

Idag hade vi vår första katekes med biskop Anders! Det var också två styckna killar som kom på besök för att framföra ett vittnesbörd. Vi hade också en mässa! Sedan var resten av dagen fri!

25/7

Idag regnade det så pass mycket att vi lämnade våra kameror hemma! Därför inga bilder! Vi åkte till Copacabana där det hölls ett välkomstenemang för Påven! Han predikade och det var musik- och dansuppträdande. Kvällen var så mysig och lyckad, trots regnet...

26/7

Idag var det korsväg på Copacabana!

27/7

Veckans höjdpunkt! Övernattning utomhus.

Tanken var den att vi skulle övernatta på Guaratiba, men marken där hade blivit vatten- och lerfylld pga regnet. Så övernattningen flyttades till Copacabana stranden. Vi promenerade dit, en ca 1 timmes promenad från vår kyrka till stranden. När vi kom fram gjorde vi murar kring vårt revir, där vi skulle sova. Under kvällen hölls en vigil med påven och sedan var det läggdags. Vilken upplevelse. Vi var ca två miljoner som övernattade på stranden.

28/7

När vi vaknade dagen efter så var det dags att gå på toa, lättare sagt än gjort! Toaköerna var 20 meter långa och toaletterna var överfyllda och stank fruktansvärt! Lite senare på morgonen samlades det allt mer pilgrimer och tillslut blev vi fyra miljoner! Påven höll sin avslutningsmessa, en mäktig upplevelse!

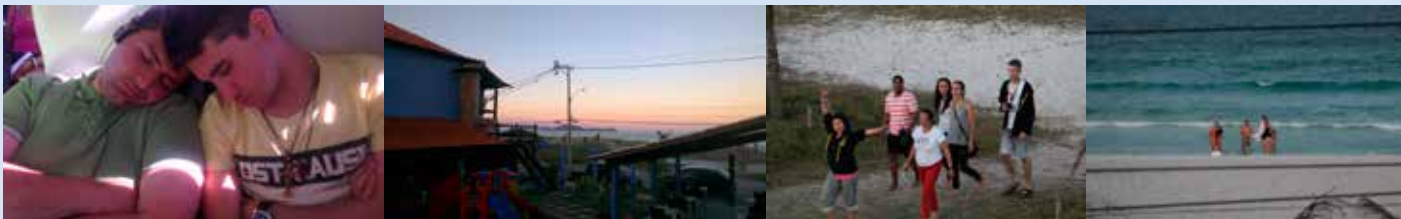
29/7

Idag besökte vi Christo Redentor! Vi köade i sex timmar för att komma upp... Men tiden gick fort och alla var jättenöjda! När vi väl var uppe så var det så mycket folk, man trängdes och knuffades och alla ville ta kort. Så det blev en kort vistelse.

3:A VECKAN

30 / 7

Idag var det dags för nya äventyr igen. Vi ska bege oss till vårt hotell i Cabo frio där vi skulle tillbringa sista veckan.

31 / 7

Morgonmässa! Varje dag under denna resa har vi haft morgonmässa, även på hotellet. Vi fick låna hotellets veranda för att fira mässorna. Ibland var även vissa av hotellets gäster med.

1 / 8

Vissa bestämde sig för att tillbringa dagen med dykning i Brasiliens korallrev, medans andra slappade på stranden eller gick på en shoppingtur i centrum.

2 / 8

Idag hade vi en utflykt till Brasiliens kändaste stränder, i staden Arraial do Cabo. Det såg verkligen ut som ett paradys. Vi åkte på båtutflykt och båten tog oss till grottor, tre olika stränder och en underbar bryggrestaurang.

31 / 8

Sista kvällen avslutades med läger eld på stranden och vi bad rosenkransen.

Jenny Jansson

SE DÖDEN I VITOGAT

En sann berättelse från världsungdomsdagarna i Brasilien 2013

Efter några timmar på bussen kom vi fram till Rio de Janeiro. Det visade sig att vi skulle bo i centrala delen vid en stor kyrka tillägnad Jungfru Maria. Den ineffektivitet som vi tidigare träffat på i Brasilien fick verkligen sitt klimax när vi kom fram till församlingen. Vi väntade otåligt i sex timmar på att få besked om var vi skulle bo under vår vistelse i Rio.

Väntan drog ut på tiden, tydligen hade de problem med sitt registreringssystem. Utanför kyrkan, på ett torg, hade det samlats en stor grupp människor med flaggor och banderoller i någon form av demonstration. Det var en mycket blandad skara fick jag senare veta, med allt från människor som ville protestera mot kyrkans syn på homosexualitet, till de som vill få bukt med korruptionen i den brasilianska staten.

Det fanns varken mat eller något annat i kyrkan så jag bestämde mig att gå till internetkaféet 30 meter från kyrkan för att vänta ut beskedet därifrån. Jag ville chatta med vänner och familj för att fördriva tiden. Jag frågade runt, men ingen av mina vänner ville följa med mig dit, så jag beslöt att gå dit själv. Mörkret hade fallit, det är ju vinter så det blev mörkt redan kl 18. Folkmassan utanför på torget växte och bara några minuter efter att jag klivit innanför glasdörrarna till det lilla kaféet och satt mig tillrätta för att skriva på Facebook hörde jag hur folkmassan där utanför började väsnas. Folk skrek och var upprörda, militärhelikoptrarna flög lågt över torget utanför och folkmassan började röra sig mot militären och polisen. De tvingades tillbaka av tårgas och batonger, motade av militärfordon fullt beväpnade med tunga vapen.

Kaféägaren skyndade sig att dra för galler framför dörrarna och jag trodde först att han ville skydda glasfronten mot demonstranterna. Stämningen blev snabbt sämre och han skyndade sig att stänga allt han kunde. Människorna där utanför var genuint rädda, flera sökte febrilt skydd, springandes från polisen, in i hus och in på smågator. Flera lyckades också komma in på kaféet. Jag såg hur en kille där utanför hamnade på marken. Polisens batonger träffade hans mage och en meddemonstrant lyckades filma förloppet. Jag förstod

”Jag förstod hur smärtsamt varje slag måste vara och insåg skoningslösheten hos den som slog.”

hur smärtsamt varje slag måste vara och insåg skoningslösheten hos den som slog. I det ögonblicket visste ingen av oss samlade inne på kaféet vad som skulle hända härnäst. Jag började frukta för att militären skulle börja skjuta. Jag hukade mig bakom några datorer för att ta skydd. Ur min ficka plockade jag, med svettiga händer fram min mobil. Kanske kunde jag få tag på någon av ledarna? Ingen svarade. Jag svalde och kände mig kall inombords. Skulle detta vara mina sista ögonblick, kunde det verkligen vara så illa? Min mobil fick fungera som anteckningsblock, på den började jag skriva mitt testamente, de ord jag hade kvar till mina föräldrar, min bror och mina närmaste. Det var en lugnande känsla att jag ändå fick skriva det som annars skulle bli osagt.

En av kvinnorna som tagit skydd i kaféet vände sig emot mig. Hon kunde tack och lov engelska och lugnade mig med att varken polis, militär eller demonstranter skulle röra en pilgrim eftersom vi inte är en part i konflikten. Jag tog därför fram mitt VUD pass som jag lyckligtvis hade om halsen och höll det framför mig liksom en legitimation för att få passera orörd. De 30 metrarna fram till kyrkan kändes som en evighet. Det var närapå som att kliva ut i fullt krig och för varje steg fruktade jag både demonstranternas ilska och militärens vapen. Med Jungfru Marias försyn tog jag mig skakad men oskadd fram till kyrkans grindar, där, väl inne i tryggheten mottogs jag med lika delar ilska och oro över min bortavaro som tacksamhet för att jag åter var funnen. Jag satt mig ner mot kyrkans vägg och kände hur ångesten, adrenalinet och rädslan sakta började försvinna. Jag skulle aldrig glömma. Efter en stund tog jag fram mobilen från fickan där den legat och väntat på fortsättningen. Jag läste inte igenom vad jag hade skrivit, det fanns inpräntat i mitt hjärta, jag raderade det direkt, mobilen skulle inte få bli mina sista ord, jag skulle få säga dem till mina älskade själv och den vetskapen värmde mig från djupet av min själ.

VÅGA STÅ FÖR DIN TRO

Har din tro kostat dig något?

Ju mer man lär sig om katolicism, desto svårare blir det att hålla sig till det rättfärdiga. Men jag har valt att sätta Gud först, och därför har jag också valt att leva i celibat tills den dagen jag hittar någon med samma katolska tankar. För jag vet att jag kommer att falla om jag skulle skaffa en pojkvän. Folk tycker att det är konstigt att man inte har en partner, men för mig är det en kamp, att inte bli frestad.

Kan du vara katolik i samhället?

Det gäller att kunna respektera varandras tro, du väljer inte att umgås med en person pga hennes religion, utan du väljer HELA personen. Däremot kan det vara svårt att hitta någon med samma värderingar utanför kyrkan och därför blir det också svårare att kunna leva sin tro.

Hur har du blivit bemött som katolik?

Olika, men jag är ärlig med min tro, och jag är en säker katolik. Men jag har aldrig tvingat på någon min tro, och det kanske har underlättat för mina icketroende vänner att acceptera att jag är katolik. Det svåra är att söka jobbet, många är rädda för oss katoliker.

Marcela Soto Gonzalez

Har din tro kostat dig något?

Tron förhindrar dig från att göra vissa saker, men det gör ingenting, för alla dessa saker kommer inte alltid att leda till glädje. Utan glädjen finns i vår Herre, Jesus Kristus, vår Gud. Tron är en ljus väg som leder till paradiset, följer du den så lyckas du med allt!

Kan du vara katolik i samhället?

Absolut! En stolt katolik! Att jag är katolik förhindrar inte mig från att umgås med ickekatoniker. Jesus umgicks med de dåliga människorna, han kom för dem sjuka, inte dem friska.

Hur har du blivit bemött som katolik?

En gång så kritiserade en lärare till mig, den katolska kyrkan genom att ta upp pedofilskandalen inför hela vår klass. Då vart jag riktigt arg. Svensk media är emot den katolska kyrkan, så det är klart att allt blir stort, även om det handlar om det minsta lilla. Men för det mesta så har jag behandlats precis som alla andra. Folk tycker att det är coolt att jag är katolik!

Hussam Rauf

Har du funderat på hur du kommer att dö?

En del av oss funderar mycket på det, andra inte alls. En stor del av helgonen vi firar dagligen i katolska kyrkan är martyrer. Alla helgon har givit sitt liv för sin tro, en del har vikt livet åt att tjäna Gud genom bön, gott exempel, evangelisering och uppoffringar. Martyrerna har offrat sitt liv på ett mycket direkt sätt. De har blivit dödade just för att de är katoliker. Att i stundens allvar kunna stå upp för sin tro är inte lätt. Tänk dig själv att någon håller ett vapen mot ditt huvud, allt du behöver göra är att förneka Gud och du får gå fri. Det krävs hjälp från den Helige Ande för att vara så stark och tillitsfull till Gud att man helt lägger sitt liv i Hans händer och klarar av att stå fast vid honom. Vi kanske ska bekanta oss med någon av de martyrer som kyrkan hyllar.

Den helige Bartolomeus är en av dessa. Hans plats i Bibeln är inte helt klarlagd, men han tros vara en av de tolv apostlarna som nämns under sitt eget namn, men också som Nathanael Bar-Tolomai. Efter Jesu död reste han runt i Asien för att sprida Guds ord. Resorna på den tiden krävde en hel del tid och saknade dagens bekvämligheter och Bartolomeus reste en stor del av sitt liv, bara det är väl värt helgonstatus? Det är obekräftat, men ryktas om att han gjorde underverk. Ingen god gärning går dock ostraffad förbi som man säger i Sverige. Ett av underverken, nämligen botandet av den armeniske kungen Polimus dotter blev bekräftelsen på detta. De hedniska prästerna startade en hatkampanj mot Bartolomeus och kung Astygenes tillfångatog honom och dömde honom till döden. Det var ingen enkel död. Historikerna är oense om ifall han blev halshuggen eller korsfäst, det man vet är att han fladdes levande innan han dog. Därför avbildas han ofta med någon kroppsdel som är fladd.

Idag dör också kristna för sin tro runt om i världen. Förföljelsen av kristna och martyrskapet har snarare ökat än minskat i vår tid. Bläddra fram så får ni själva se bara en bråkdel av vad som har hänt och som kyrkan har hunnit erkänna!

SEX STORA FRÅGOR

Är det rätt att gifta sig med en 20 år äldre man?

Varför gifter man sig? Svaret på frågan skiljer sig faktiskt. En del gifter sig för att man älskar varandra, andra för att de hittat någon att få familjen de drömt om med och andra för att få det bättre ekonomiskt ställt. Motiven till äktenskap är olika. Frukten av äktenskapet ska dock bli densamma, att två blir ett, att man delar allt med varandra, stöttar varandra och är varandra trogna. Att man är öppen för att ta emot barn och fostra dem tillsammans. Man kan säga att makarna ska vara de bästa av vänner och partners samtidigt. Lika barn leka bäst är ett uttryck som kan få ett visst utrymme här. Att gifta sig med någon som är mycket äldre innebär att man inte delar riktigt samma generation, man har inte samma referenspunkter. Det innebär också en utmaning att bemöta fördomar och frågor kring ålderskillnaden från människor omkring sig. Det finns inget fel eller misstag i att gifta sig med stor ålderskillnad, tvärt om, det finns både plus och minus. Som med alla äktenskap ska man tänka efter, lära känna varandra, se om man vill samma saker, vara öppen för kompromiss och förlita sig på Gud.

Vad är meningen med att unga dör?

Vad är meningen med att vi ska dö alls? Vi hoppas att vi kommer till Gud, att vi återförenas med dem vi älskar i paradiset. Att vi slipper lidande och sjukdomar, oro och ångest. Låt oss fundera en stund över var vår själ finns innan den förenas med vår kropp och vi därigenom kommer till jorden? Bör den inte finnas hos Gud från begynnelsen? Det är i så fall våra föräldrars kärlek som ger oss möjligheten att som människor upptäcka en annan värld, att sättas på prov och bli värdiga Guds kärlek. Gud har en unik plan för var och en av oss, ett kall, en mission, om än så liten. Alla blir inte påvar, men alla har en mening med sitt liv.

Gud har givit oss och jorden en fri vilja, vi kan lyssna till honom eller inte och vi har rätten och förmågan att bestämma över oss själva. Det innebär att de beslut vi fattar inte står skrivna i något öde utan vi skapar vår historia själva. De beslut någon fattar påverkar alla andra, ibland på oanade sett. Tänk dig bara att någon väljer att festa ute med vännerna och sätter sig bakom ratten full istället för att ta taxi, han kör på någon annan som var ute och rastade hunden och orsakar en människas död. Det är inte Gud som har straffat någon med döden, det är något vi har gjort mot varandra. Likadant är det när vi tär på jordens resurser, när vi rätar ut flodlopp gör vi att risken för översvämningar ökar. När jordens befolkning ökar som den har gjorts skapar naturen sjukdomar i ett försök att rädda planeten. Exemplet är oändliga. Vi kan därför inte skylla på Gud eller hålla honom ansvarig för varför unga dör. Det finns oftast en förklaring till varför. Det gör naturligtvis inte känslan av orättvisa mindre. Hur kan Gud tillåta att någon lever tills de blir 90 år och någon annan bara till 18 års ålder? Gud följer oss på vår livsväg, men han tar inte beslut åt oss. Vi kan istället vara tacksamma för att vi har möjligheten att genom ett gott liv förtjäna vår plats hos honom efter döden.

Vad ska jag göra om min vän pratar skit om min tro?

Vad ledsen man blir när man får höra dåliga saker om sig själv, sin familj, sina vänner, men också sin tro. Jag blir jätteledsen om någon säger att jag är dum i huvudet och ointelligent för att jag tror på Gud, för att jag är katolik. De undrar om jag inte har kommit längre i utvecklingen än medeltiden när jag är emot abort, tycker att man ska spara sex till äktenskapet, eller faktiskt på allvar menar att det finns en högre makt. Ondast gör det om vännerna tycker just det, kanske de vänner jag tycker är roligast att hänga med, de som har lite attityd och status. Skäms inte för att du blir sårad, visa att det inte är ok. Jag vet inte om tror mig, men om de är vänner som är värda att ha kvar så kommer de att respektera dig mer om du säger ifrån, om du förklarar varför kyrkan säger det den gör i vissa frågor och varför du tror på Gud. Det finns ju inget bevis för att Han finns, men det finns ju inte heller något bevis för att Han inte finns. Det handlar alltså inte om fakta utan om tro.

Det kan vara svårt att förklara exakt varför kyrkan säger något i en viss fråga, men 2000 år av erfarenheter är ju svårt att bara vifta bort. Visst är det skönt att kunna förklara på ett bra sätt varför, där kan man få hjälp av att vara lite påläst. Oavsett ämne så ska man inte svälja allt rakt av utan kritiskt kunna ifrågasätta det som skrivs och sägs, även i kyrkan. Det kan vara först då man får ett svar som man själv förstår. Glöm inte heller att det är mycket mer ovanligt att man inte tror på Gud än att man gör det. Så egentligen är de de som inte tror på Gud som är i minoritet i världen.

Är jag en dålig katolik om jag tvivlar på Gud?

Alla tvivlar på Gud någon gång. Tvivlet kan hålla i sig en kort stund eller flera år. Man skulle kunna säga att vår relation till Gud är som vår relation till vår familj. Om vår relation till familjen är psykisk och fysisk så är vår relation med Gud andlig. Ibland flyter allting bara på. Alla är friska och glada, man har fester och firar födelsedagar, bröllop och högtider tillsammans. Det känns lätt att gå i kyrkan, kanske hamnar också Gud lite vid sidan av livet när allt annat bara är bra. Sedan skakar olika händelser om våra liv. Allt från död och olyckor till vardagens bråk, snedsteg, brist på kommunikation. Det är dessa händelser och våra reaktioner på dem som skiljer oss katoliker från de som tar avstånd från Gud. Vare sig jag befinner mig nära Gud eller i ett tvivlets tillstånd kan jag alltid söka tröst hos honom. Jag ska söka tröst även om jag tvivlar. Så jag skulle säga att det är naturligt att tvivla, det betyder inte att man är dålig katolik. Däremot är man en dålig katolik om man inte är beredd att jobba på sin relation till Gud precis som man jobbar på relationen med sin familj. Vi vänder inte den kärleksfulla familjen ryggen under svåra tider, vi ska inte heller vända Gud ryggen. Glöm inte att familjen kan göra oss illa, Gud gör oss aldrig någonsin illa, han är kärlek.

Hur blir jag den bästa katoliken?

Hur blir du bäst på något? Du tränar och tränar och tränar. Oavsett om målet är att få olympisk medalj i höjdhopp eller att bli ett helgon så gäller samma regler. För medaljen behöver du träna din teknik inför upphoppet, din kondition för att orka, hålla din kropp i trim genom att äta rätt. Du måste låta livet kretsa kring ditt mål, annars når du aldrig eliten. Varje sak du gör måste du värdera ifall den hjälper dig att nå målet eller inte. Att dricka mycket på festen på fredag gör kanske att du inte kan träna på samma nivå under helgen för att toppa formen till en tävling längre fram. Samma sak är det med att bli den bästa katoliken, men istället för att träna teknik lär du dig att be, istället för att köra kondition går du i kyrkan och tar emot sakramenten, istället för att tävla sprider du din tro till andra och evangeliserar. Träna, träna, träna, be, gå i kyrkan, sprid Guds ord. Var ett gott exempel för andra, på så vis kommer du närmare den Gudomliga olympiska medaljen, att bli ett helgon.

Finns det bevis för att Gud finns?

Det finns varken bevis för att Gud finns eller inte. Om det vore så så skulle alla vara troende, eller tvärt om, ingen skulle tro. Genom århundradena har vetenskapsmän och olika tänkare försökt hitta bevis för Guds existens eller för att han inte finns. Man kan dela upp de olika gudsbevisen i fyra olika kategorier. Den första är det kosmologiska beviset som bland annat bygger på att ordningen i världen visar på att det måste finnas en organiserad kraft. Det andra är det ontologiska, det bygger på att Gud är definitionen på det största tänkbara. Den tredje är personliga erfarenheter av mirakel, Guds närhet osv. Läs gärna mer om dessa, det är faktiskt ganska intressant.

DÖDA FÖR SIN

Syrien, krigsoffer –

Idag i striderna i Syrien hamnar katoliker i dödliga situationer. Präster kidnappas och mördas, kyrkor raseras och familjer mördas. Överlag är det de muslimska rebellerna som inriktar sig på vad de anser vara statstroga kristna.

Mexiko, kriminell förföljelse –

I Mexico är kyrkan djupt involverad i kampen om mänskliga rättigheter och mot den stora kriminalitet som finns. Det gör att de djupt engagerade katolska människoprättskämparna råkar ut för både mord från knarkkartellerna, men också för uppenbart felaktiga domslut som ger långa fängelsestraff.

Nigeria,

islamistiskt extremistvåld - Det finns också mycket riktad typ av förföljelse. I Nigeria agerar extrema grupperingar tillhörande rörelsen Boko Haram som bödlar för kristna. Tusentals katoliker har blivit skjutna, brända, bombade och ihjälslagna, i kyrkor och på universitet.

TRO I VÄRLDEN

Sverige,

ideologisk förföljelse –

Den starka sekulära utvecklingen har gjort att Sveriges norm har blivit ateism. Även om landet ännu inte producerat någon känd martyr pågår förföljelser genom demonstrationer, hån, medial förföljelse och genom ständigt dumförklaring av den enskilda katoliken.

Kina,

statsförföljelse –

Kyrkan kämpar dagligen mot statens restriktioner, trakasserier och försök till kontroll. Religiösa ordnar är förbjudna, kyrkor stängs och präster arresteras.

Under den kinesiska revolutionen brändes många kyrkor och antalet martyrer var stort.

Dominique Ostrowski

guld är kärlek

Den 23-25 augusti hade SUK ett riksläger för alla kunskapstörstiga sukare som var över 18 år. Det var ett härligt gäng som hade samlats på gården i Kenoro Camp för att under några dagar få möjlighet till att växa i tron.

Det bjöds på en och annan givande föreläsning av diakon Björn, fader Franz och vår underbare gästföreläsare Charbel Gabro. Men det som lämnade störst intryck på mig, var hur alla under den kyliga kvällen kröp ihop runt brasan och ställde frågor som kunde handla om allt mellan himmel och jord. Eftersom det var så många deltagare som ville vara med på frågestunden fanns det inte alltid rum att sitta och värma sig nära brasan, utan man fick ibland springa in i huset för att höja sin kroppstemperatur och sedan skynda sig snabbt tillbaka igen för att inte missa alltför många svar på riktigt intressanta frågor.

"Att jag lever i
synd är det värsta
jag kan drabbas
av" - f. Frans

"Ge det ni äger bort
till andra, men ge det
ni Är till Gud"
- d. Björn
(med hänvisning till
Matt 22).

"Jag kommer en dag att
stå till svars för vad jag inte
har gjort för de som har det
mindre än mig"

- f. Frans

Fråga Prästen

Var finns Gud när jag behöver honom?

På den frågan skulle jag vilja ställa en motfråga: "När behöver du inte Gud?" För det är ju så att vi alltid behöver Gud. Vi skulle inte finnas till utan honom. Det är han som en gång såg till att vi blev till, som ser till att vi finns till just i detta ögonblick och som en gång ska fullborda vårt liv, i evigheten, om vi vill. Men ibland upplever vi det som om Gud var frånvarande, kanske just i svåra stunder. Vi känner oss utlämnade och förstår inte varför Gud är "så långt borta". Men han är där även om han är fördold för oss. När vi har det svårt, när vi går igenom mörka dalar när livet känns tungt, när vi råkar ut för olyckor, kanske vi undrar: "Gud varför låter du mig gå igenom det här, var är du nu när jag behöver dig så väl." Vi vet inte alltid varför vi måste lida eller gå igenom svårigheter, men det har en mening annars skulle Gud inte låta det ske. En orsak till att vi behöver gå igenom spårigheter kan vara för att mogna. Vi har så lätt att bli ytliga, bekymra oss om saker och ting som egentligen inte betyder något i det stora hela, dvs. vår eviga frälsning och vårt liv med Gud.

Det är inte alltid så lätt för Gud att ha med oss att göra. Ena stunden tycker vi att vi klarar oss alldeles utmärkt utan honom och nästa stund kan vi gnälla över att Gud inte uppfyller vår minsta önskan. Men Gud vill inte vara en "anden i lampan" som lyder vår minsta vink och uppfyller alla våra önskningar, det vore en förfärlig relation både för honom och för oss. Nej, han vill möta oss sådana vi är, när vi har det svårt och när vi är glada, ja, han vill dela allt med oss. Och ibland behöver han dölja sig för oss kanske just för att vi ska förstå hur mycket vi behöver och för att få oss att söka honom ännu mer. Ljumhet och lojhet är inte några egenskaper som behagar Gud, med iver och en brinnande kärlek söker han vår iver och vill att vår kärlek ska upptändas och bli brinnande som hans.

DETTA HÄNDER I SVERIGE

ANNORDNAR LÄGER TILL TAIZÉ
för SUK'S ungdomar från 15 år!

Under höstlovet arrangerar SLUK en resa till Taizé i Frankrike.

Priset är 2000 kr inkl. allt! Resan är mellan den **26 oktober till den 3 november**.
Det är 40 platser, så först till kvarn!

Sista anmälningdagen är 20 september. Skriv namn och personnummer till Rebecca@suk.se

NU SÖKER VI KONSULENTER PÅ 50% TILL SUK sydöst, MJUK, SUKs'S

Arbetsuppgifterna är varierande och du har stor möjlighet att påverka utformningen av din tjänst. Målet är att få igång så mycket kvalitativ verksamhet som möjligt i regionen. Verksamheten ska tilltala unga, gärna startas på deras initiativ och ha en stark katolsk prägel. I din roll som konsulent förväntas du vara utåtriktad och ha förmågan att bygga upp kontakter och förtroende. Nyckelegenskaper är förmågan att vara självgående och positiv.

Vi ser gärna att du är katolik eller har genuin teologisk kunskap om och intresse för katolicismen. Meriterande är om du redan har ett brett kontaktnät och förtroende bland katolska ungdomar.

Konsulenten har sitt verksamhetsområde i regionen som omfattar respektive region. Eftersom det krävs täta kontakter med medlemmarna/styrelsen varav mycket på kvällar och helger ser vi helst att du bor eller flyttar till regionen. Anställningen är tillsvidare med 3 månaders provanställning.

För frågor ring eller maila kanslichefen Dominique Ostrowski; dominique@suk.se, 0709121027

Avsändare:

Johannes paulus II's
pastoralcentrum, SUK
Box 103 14 Stockholm

Stöd Riksförbundet

Sveriges Unga Katoliker!

Bli medlem och få Sucken **GRATIS!**

Du blir medlem genom att
gå med i någon av SUKs
lokalföreningar på www.suk.se

Som medlem får du dessutom
-Rösträtt vid SUKs årsmöte
-Försäkring vid SUK-arrangemang

Glöm inte att förnya ditt medlemskap varje år om du redan är medlem